

Иван Георгиев (17. I 1862 - 13. VIII 1936) е македонски научник, филозоф, просветен работник, академик на Бугарската академија на науките. Бил член на ВМК и на Македонскиот научен институт и претседател на Добротворниот сојуз. Преведувал од француски и од германски јазик на бугарски.

Иван Андреев Георгиев е роден на 7 јануари 1862 година во Велес. Тој бил син на истакнатата велешка јавна личност Андреј Георгиев и брат на Илија Георгиев и Георги Георгиев. Дипломирал филозофија и виша педагогија на Универзитетот во Женева во 1886 година и на Универзитетот во Јена во 1888 година. Во 1889 година го одбрал докторатот по филозофија и педагогија во Лајпциг.

По доаѓањето во Бугарија, предавал филозофија, етика и логика на Вишиот педагошки курс, денешен Софиски универзитет. Од 1888 до 1934 година бил постојан раководител на Одделот за историја на филозофијата, двапати бил декан на Историско-филолошкиот факултет (1900-1901 и 1908-1909) и пет пати (1891-1892, 1898-1899, 1905-1906, 1916-1917, 1918-1919) ректор на универзитетот. Од 1902 година бил редовен член, а од 1928 до 1936 година претседавал со историската и филолошката гранка на Бугарската академија на науките.

Георгиев активно работел и за македонската кауза. Во 1898 година, тој бил делегат од Софиското Македонско друштво на Петтиот македонски конгрес на Македонската организација. За време на Илинденското востание, Георгиев, презел турнеја низ европските престолнини во обид да ја информира европската јавност за состојбата во Македонија и Одринско. Во 1904 година, учествувал на конференција на Балканскиот комитет во Лондон, посветена на состојбата во Македонија по востанието. Во 1905 година, станал прв претседател на Добротворниот сојуз. Георгиев соработувал со идеолошкиот орган на ВМОРО, „Македонски преглед“, и со весникот „Вардар“.

По Балканските војни, Централниот комитет на ВМОРО ги овластил проф. Александар Балабанов, проф. Иван Георгов и Тодор Павлов да ги посетат европските престолнини со цел да ги запознаат властите и јавното мислење со положбата на македонското население под српска и грчка власт и да ја пропагираат идејата за давање автономија на Македонија. Тројцата ги посетиле Санкт Петербург, Виена, Берлин и Лондон. На 22 август во Виена бил организиран митинг, предводен од Леополд Мондл, на кој била усвоена резолуција, со која се апелира до Големите сили да интервенираат за да се отстрани неправдата од Букурешт. Делегацијата била примена од министерот за надворешни работи грофот Леополд Берхтолд, кој им ветил дека австроунгарската влада ќе помогне во ревидирањето на Букурешкиот договор. Сепак, францускиот ополномоштен министер во Софија, Панфеу, им рекол: „Автономијата била можна веднаш по Битката кај Лулебург. Сега чија војска ќе ги избрка Србија и Грција од Македонија?“

Заедно со Љубомир Милетиќ, Александар Балабанов, Димитар Точков и Петар Кушев во 1915 година, тие патувале низ европските престолнини, каде што сослушувале мислења за прашањето за решавање на македонското прашање.

По завршувањето на Првата светска војна, тој активно учествувал во протестното

движење против Нејскиот договор. Тој бил автор на многу студии и статии за македонското прашање. Тој бил главен автор на весникот „Национ“, објавен пред мировната конференција.

Во 1923 година, Георгиев бил коосновач и прв претседател до неговата смрт на Македонскиот научен институт во Софија и активен соработник на неговото списание „Македонски преглед“.

Иван Георгиев починал на 13 август 1936 година во Софија.

Подготвил: Т.К.